N.F.S. Grundtvig “Hun er ei død, hun sover kun”

Offentliggjort første gang i *Grundtvigs Værker* version 1.20, november 2022

Denne pdf er en læseversion af værket uden kommentarer. Værket findes digitalt med punktkommentarer, indledning, tekstredegørelse og faksimiler på www.grundtvigsværker.dk

Tekstkilder

A *Førstetrykket,* 1854 (SJ: 1088)

Andre udgaver

PS *Poetiske Skrifter* 8

US *Udvalgte Skrifter* 10

VU *Værker i Udvalg* 8

Teksten er etableret af Kirsten Vad
Punktkommentarer, indledning og tekstredegørelse er skrevet af Kirsten Vad, redigeret af Stine Guldahl Holst og Krista Stinne Greve Rasmussen

Tilsyn ved punktkommentarer og indledning ph.d. Klaus Nielsen

PDF ved Kim Steen Ravn

Copyright: *Grundtvigs Værker* 2026

Hun er ei død, hun sover kun.

1 *Hun er ei død, hun sover kun,*
Hun end har Smilet om sin Mund,
Og hun har varme Kinder!
Saa sagde jeg den Aftenstund,
Da hun sov hen som i et Blund,
Den sødeste blandt Kvinder.

2 Saa ypped jeg med dem en Kiv,
Som kiende bedre Død end Liv,
Og har dens Tegn udfundet,
Og hun blev stiv og kold og blaa,
Saa alle Læger sværge paa,
At Død har Seier vundet!

3 Var ei hun meer end Kiød og Blod,

Da var der vistnok ingen Bod
For Døden og for Savnet,
|VU:382Men hun, som Herren havde kiær,
Var meer end hele Himlens Hær:
Guds Barn med Christen-Navnet!

4 |PS:105*Hun er ei død, hun sover kun,*
Som Troens Ord i hendes Mund,
Og Haabets Lyn i Øiet,
Og Kiærligheden luevarm
I hendes skiønne Moderbarm
Til Barnemunden bøiet!

5 Mens Kiødet sover, Siæl og Aand
Alt drive Spot med Dødens Baand,
|**A:650**Hvor der er godt at være,
Og Kiødet, om en liden Stund,
Med meer end Englesmiil om Mund
Staaer op til Herrens Ære!

6 |US:14Som Troen fast, som Haabet let,
Som Kiærligheden aldrig træt,
Hun da sit Kiød skal bære;
Som Kiærligheden aabenbar,
Saa fri, saa skiøn og soleklar,
Marie min skal være!

7 Saa svæv da hid paa Engleviis,
Marie min! fra Paradiis,
Forbilledlig i Dragten,
Som han har lovet sine Smaa,
Vor Drot, som selv i Graven laae,
Men har dog al Livsmagten!

8 Kom i Vorherres *Jesu* Navn
Med Aandebod for Hjertesavn,
Med Rosen fra Gudshaven,
|PS:106Som viser, at i Herren glad
Hver Christensjæl kan smile ad
Hvor mørkt der er i Graven!

9 |VU:383De Ælvepiger under Muld,
Som nødes til at spinde Guld
For os til Gyldenstykke,
Lad dem for Mørket fælde Graad!
Paa Lys vor Drot har gode Raad,
Og saa paa Liv og Lykke.

10 |A:651Ja, Livet har han i sin Aand,
Og Lykken i sin Høirehaand,
Og Lyset i sit Øie;
Vort Lys er han, hans Liv er vort,
Saa naar al Verden viger bort,
Guds-Lykken os mon føie.

11 Lad derfor, Christne! paa vor Grav
Den skumle Død kun prale af,
Han os har overvundet!
Han favner i sin Dødningdands
Kun Kiødets *Lyst* og Kiødets *Sands,*
Af Tomheds Skiød oprundet;

12 |US:15Ei af vort Kiød med bange Kaar
Saameget som et Hovedhaar
Forkomme skal herneden,
Alt hvad vor Drot har dyrekjøbt,
Og sig med Vand og Aand tildøbt,
Er skabt for Evigheden.

13 |PS:107Den *Mund,* som trofast har paa Jord
Bekiendt Vorherres Navn og Ord,
Sat sig for ham i Vove;
Den Mund, trods alle Tungebaand,
Oplive skal Vorherres Aand
Til evig ham at love.

14 Det *Øre,* som med himmelsk Lyst
Sig aabne lod af Herrens Røst,
Af Aanden giennembore,
|VU:384Det være skal en Port saa prud,
Hvor sjungende gaaer ind og ud
For evig Engle-Chore!

15 Det *Hjerte,* som sig føde lod
Med Herrens eget Kiød og Blod,
Ei hungre skal og tørste;
Som han har sagt, trods Død og Grav,
Det nyder evig godt deraf,
I Lag med Livets Fyrste!

16 *Hun er ei død, hun sover kun,*
Som lovsang Herren med sin Mund,
Oplod for ham sit Hjerte,
Thi over hendes Kiød og Been
Med Flamme himmelblaa og reen
End lyser Livets Kierte.

17 |A:652*Hun er ei død, hun sover kun,*
Det siger om en liden Stund
Vor Drot paa Kongestolen.
|PS:108Da staaer hun op og høit i Sky
Hun stiger med sin Lovsang ny
Med Glands som Morgensolen!

N. F. S. Grundtvig.